



SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

IV. ÚS 317/2026-15

Ústavný súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu Libora Duľa a sudcov Ladislava Duditša a Rastislava Kaššáka (sudca spravodajca) v konaní podľa čl. 127 Ústavy Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti sťažovateľky **DRX-INVEST, s.r.o.**, Brigádnická 2, Košice, zastúpenej JUDr. Milošom Kaščákom, advokátom, Kalinčiakova 10, Vranov nad Topľou, proti rozsudku Najvyššieho správneho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 1Svk/16/2024 z 22. mája 2025 takto

r o z h o d o l :

Ústavnú sťažnosť **o d m i e t a .**

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavná sťažnosť sťažovateľky a skutkový stav veci

1. Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 4. septembra 2025 doručená ústavná sťažnosť sťažovateľky, ktorou sa domáha vyslovenia porušenia svojich základných práv zaručených čl. 20 ods. 1, 4, 5 a čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“), čl. 11 ods. 1 Listiny základných práv a slobôd (ďalej len „listina“), čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“), čl. 1 ods. 1 Dodatkového protokolu k Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dodatkový protokol“) a čl. 17 ods. 1 Charty základných práv Európskej únie (ďalej len „charta“) rozsudkom Najvyššieho správneho súdu Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší správny súd“) sp. zn. 1Svk/16/2024 z 22. mája 2025 (ďalej len „napadnutý rozsudok“). Sťažovateľka navrhuje, aby ústavný súd zrušil napadnutý rozsudok, vec vrátil na ďalšie konanie a priznal jej náhradu trov konania.

2. Z obsahu ústavnej sťažnosti vyplýva, že obchodná spoločnosť ILaS, spol. s r. o. (ďalej aj ako „predávajúca“), uzatvorila 25. júna 1996 s obchodnou spoločnosťou SLOVENKA VRANOV, spol. s r.o. (ďalej len „kupujúca“), kúpnu zmluvu, ktorej predmetom boli nehnuteľnosti zapísané na [REDAKOVANÉ], kat. územie [REDAKOVANÉ] (bližšie špecifikované v kúpnej zmluve, pozn.). Návrh na vklad vlastníckeho práva do katastra nehnuteľností bol podaný 28. apríla 1997. Okresný

úrad Vranov nad Topľou, katastrálny odbor (ďalej len „Okresný úrad Vranov nad Topľou“) rozhodnutím č. [REDAKOVANÉ] z 3. júla 1997 povolil vklad vlastníckeho práva k navrhovaným nehnuteľnostiam na základe kúpnej zmluvy z 25. júna 1996 v prospech kupujúcej.

2.1. Okresná prokuratúra vo Vranove nad Topľou (ďalej len „okresná prokuratúra“) proti rozhodnutiu Okresného úradu Vranov nad Topľou o povolení vkladu podala protest č. k. Pd 4004/98-4 zo 7. júla 1998 (ďalej len „protest okresnej prokuratúry“), ktorému Okresný úrad Vranov nad Topľou nevyhovel a protest okresnej prokuratúry predložil na rozhodnutie nadriadenému orgánu. Krajský úrad v Prešove, katastrálny odbor (ďalej len „krajský úrad“) rozhodnutím č. 6/98 z 12. októbra 1998 protestu okresnej prokuratúry nevyhovel. Proti rozhodnutiu krajského úradu č. 6/98 z 12. októbra 1998 Krajská prokuratúra v Prešove (ďalej len „krajská prokuratúra“) podala protest č. k. Kd 4001/00-26 z 10. februára 2000 (ďalej len „protest krajskej prokuratúry“). Krajský úrad protestu krajskej prokuratúry nevyhovel a predložil vec na rozhodnutie Úradu geodézie, kartografie a katastra Slovenskej republiky, ktorý rozhodnutím sp. zn. LPOO/1651/2000/Ba z 24. júla 2000 protestu krajskej prokuratúry vyhovel a rozhodnutie krajského úradu č. 6/98 z 12. októbra 1998 a rozhodnutie Okresného úradu Vranov nad Topľou č. [REDAKOVANÉ] z 3. júla 1997 zrušil. Okresný úrad Vranov nad Topľou v súlade s právnym názorom nadriadeného orgánu svojím rozhodnutím č. [REDAKOVANÉ] z 29. januára 2001 návrh na povolenie vkladu vlastníckeho práva do katastra nehnuteľností zamietol. Uvedené rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť 22. mája 2001.

2.2. Proti rozhodnutiu Okresného úradu Vranov nad Topľou č. [REDAKOVANÉ] z 29. januára 2001 podala kupujúca odvolanie. Krajský súd v Prešove (ďalej len „krajský súd“) rozsudkom č. k. 4 Sp 20/06-44 z 1. marca 2007 rozhodnutie Okresného úradu Vranov nad Topľou č. [REDAKOVANÉ] z 29. januára 2001 zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie [v tom čase bola vec vrátená vecne a miestne príslušnému správne orgánu – Katastrálny úrad Prešov, Správa katastra Vranov nad Topľou (ďalej len „Správa katastra Vranov nad Topľou“)]. Správa katastra Vranov nad Topľou rozhodnutím č. [REDAKOVANÉ] zo 16. júla 2007 opätovne zamietla návrh na povolenie vkladu vlastníckeho práva do katastra nehnuteľností na základe kúpnej zmluvy z 25. júna 1996. Proti uvedenému rozhodnutiu Správy katastra Vranov nad Topľou č. [REDAKOVANÉ] zo 16. júla 2007 podala kupujúca odvolanie. Krajský súd rozsudkom č. k. 4Sp/32/2007-17 z 28. februára 2008 rozhodnutie Správy katastra Vranov nad Topľou zrušil a vec jej vrátil na ďalšie konanie. Správa katastra Vranov nad Topľou rozhodnutím č. [REDAKOVANÉ] z 9. júna 2008 návrh na povolenie vkladu vlastníckeho práva do katastra nehnuteľností na základe kúpnej zmluvy z 25. júna 1996 opäť zamietla. Proti uvedenému rozhodnutiu kupujúca podala 15. júna 2008 odvolanie. Po podaní odvolania kupujúca 8. júla 2008 postúpila všetky jej práva vyplývajúce z kúpnej zmluvy z 25. júna 1996 na sťažovateľku. Zmluva o postúpení práva medzi postupcom SLOVENKA VRANOV, spol. s r.o., a sťažovateľkou ako postupníkom bola krajskému súdu doručená 8. júla 2008. Krajský súd rozsudkom č. k. 5Sp/62/2008-46 z 11. augusta 2009 zrušil rozhodnutie Správy katastra Vranov nad Topľou č. [REDAKOVANÉ] z 9. júna 2008 a vec jej vrátil na ďalšie konanie. Správa katastra Vranov nad Topľou rozhodnutím č. [REDAKOVANÉ] zo 17. mája 2010 návrh na povolenie vkladu vlastníckeho práva do katastra nehnuteľností na základe kúpnej zmluvy z 25. júna 1996 opäť zamietla. Proti uvedenému rozhodnutiu sťažovateľka podala odvolanie. Krajský súd rozsudkom č. k. 3Sp/15/2010-42 zo 14. septembra 2010 opäť zrušil rozhodnutie Správy katastra Vranov nad Topľou č. [REDAKOVANÉ] zo 17. mája 2010 a vrátil vec na ďalšie konanie.

2.3. Po štvrtom rozhodnutí krajského súdu Okresný úrad Vranov nad Topľou na návrh na povolenie vkladu vlastníckeho práva do katastra nehnuteľností na základe kúpnej zmluvy z 25. júna 1996 reagoval listom z 13. januára 2014 označeným ako „*Komentár k zastaveniu konania o povolení vkladu č. [REDAKOVANÉ]*“, v ktorom uviedol, že konanie o povolení vkladu do katastra nehnuteľností vedené pod č. [REDAKOVANÉ] zastavuje v súlade s § 30 ods. 1 písm. c) zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní (správny poriadok) v znení neskorších predpisov (ďalej len „Správny poriadok“), a to z dôvodu, že účastníci konania zanikli bez právneho nástupcu. Sťažovateľka sa proti uvedenému „rozhodnutiu“ odvolala. Okresný úrad Prešov, odbor opravných prostriedkov (ďalej len „Okresný úrad Prešov“) podaním č. Vo 1/2014-Mi z 22. apríla 2014 označeným ako „*Odvolanie proti rozhodnutiu Okresného úradu Vranov nad Topľou, katastrálneho odboru č. [REDAKOVANÉ] zo dňa 13.1.2014 o zastavení konania o návrhu na vklad vlastníckeho práva – oznámenie*“ upovedomil sťažovateľku o vybavení jej podania oznámením bez vydania rozhodnutia. V závere dodal, že odvolanie sťažovateľky je neprípustné, pretože sťažovateľka nemá žiaden právny vzťah k predmetu konania, ako to vyplýva z rozsudku Okresného súdu Vranov nad Topľou sp. zn. 9C/18/2005 z 15. decembra 2011, ktorý nadobudol právoplatnosť 6. marca 2013. V nadväznosti na uvedené sťažovateľka podala na krajskom súde žalobu, ktorou sa domáhala preskúmania zákonnosti oznámenia Okresného úradu Prešov sp. zn. Vo 1/2014-Mi z 22. apríla 2014 a oznámenia Okresného úradu Vranov nad Topľou z 13. januára 2014, ktoré žiadala zrušiť a vrátiť vec Okresnému úradu Vranov nad Topľou na ďalšie konanie. Krajský súd o žalobe sťažovateľky rozhodol rozsudkom č. k. 3S/51/2014-46 z 5. augusta 2015 tak, že žalobu zamietol. Sťažovateľka podala proti rozsudku krajského súdu č. k. 3S/51/2014-46 z 5. augusta 2015 odvolanie. Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) o podanom odvolaní rozhodol rozsudkom sp. zn. 8Sžo/254/2015 z 27. septembra 2018, ktorým zmenil rozsudok krajského súdu č. k. 3S/51/2014-46 z 5. augusta 2015 tak, že rozhodnutie Okresného úradu Prešov č. Vo 1/2014-Mi z 22. apríla 2014 v spojení s rozhodnutím Okresného úradu Vranov nad Topľou č. [REDAKOVANÉ] z 13. januára 2014 zrušil a vec vrátil Okresnému úradu Prešov na ďalšie konanie.

2.4. Okresný úrad Vranov nad Topľou rozhodnutím č. [REDAKOVANÉ] z 31. júla 2019 konanie vedené pod č. [REDAKOVANÉ] podľa § 30 ods. 1 písm. c) Správneho poriadku zastavil s odôvodnením, že účastníci konania zanikli. V závere rozhodnutia účastníkov konania poučil, že v zmysle § 30 ods. 2 Správneho poriadku nie je možné proti tomuto rozhodnutiu podať odvolanie. Proti uvedenému rozhodnutiu Okresného úradu Vranov nad Topľou sťažovateľka podala odvolanie. Okresný úrad Prešov upovedomil sťažovateľku o vybavení jej odvolania oznámením sp. zn. Vo 3/2020/LUS z 22. júna 2020 označeným ako „*Odvolanie proti rozhodnutiu Okresného úradu Vranov nad Topľou, katastrálneho odboru č. [REDAKOVANÉ] zo dňa 31.07.2019 o zastavení konania o návrhu na vklad vlastníckeho práva do katastra nehnuteľností – oznámenie*“ bez vydania rozhodnutia. V nadväznosti na uvedené sťažovateľka podala na Správnom súde v Košiciach (ďalej len „správny súd“) žalobu, ktorou sa domáhala preskúmania zákonnosti oznámenia Okresného úradu Prešov sp. zn. Vo 3/2020/LUS z 22. júna 2020, ktoré žiadala zrušiť a vrátiť vec Okresnému úradu Prešov na ďalšie konanie. Správny súd o žalobe sťažovateľky rozhodol rozsudkom č. k. PO-6S/57/2020-95 z 15. februára 2024 (ďalej len „rozsudok správneho súdu“) tak, že žalobu zamietol. Sťažovateľka podala proti rozsudku správneho súdu č. k. PO-6S/57/2020-95 z 15. februára 2024 kasačnú sťažnosť, ktorú najvyšší správny súd napadnutým rozsudkom zamietol.

II. Argumentácia sťažovateľky

3. Proti napadnutému rozsudku najvyššieho správneho súdu sťažovateľka podala túto ústavnú sťažnosť, v ktorej argumentuje tým, že najvyšší správny súd pri vydaní napadnutého rozsudku nepostupoval v súlade so zákonom, čím zaťažil svoje rozhodnutie arbitrárnosťou.

4. Podľa sťažovateľky v danom prípade neboli splnené zákonom stanovené podmienky na to, aby Okresný úrad Vranov nad Topľou zastavil konanie vedené pod č. [REDAKOVANÉ] podľa § 30 ods. 1 písm. c) Správneho poriadku s odôvodnením, že účastníci konania zanikli. Sťažovateľka v ústavnej sťažnosti zdôraznila, že obchodná spoločnosť SLOVENKA VRANOV, spol. s r.o., ako účastníčka kúpnej zmluvy z 25. júna 1996, na podklade ktorej prebiehalo konanie o povolenie vkladu vlastníckeho práva na okresnom úrade pod č. [REDAKOVANÉ], postúpila 8. júla 2008 všetky svoje práva vyplývajúce z predmetnej kúpnej zmluvy na sťažovateľku, a keďže sťažovateľka v danom čase disponovala a stále disponuje právnou subjektivitou, neboli v tomto prípade splnené zákonné podmienky na postup v zmysle podľa § 30 ods. 1 písm. c) Správneho poriadku. Sťažovateľka tvrdí, že Okresný úrad Vranov nad Topľou mal s poukazom na uvedené v konaní č. [REDAKOVANÉ] meritórne rozhodnúť a toto rozhodnutie jej riadne doručiť. Tým, že Okresný úrad Vranov nad Topľou nepostupoval uvedeným spôsobom, zaťažil svoje rozhodnutie vadou, ktorej existencia dáva sťažovateľke podľa jej názoru možnosť podať proti rozhodnutiu Okresného úradu Vranov nad Topľou č. [REDAKOVANÉ] z 31. júla 2019 odvolanie. Správny súd a následnej aj najvyšší správny súd svojimi rozhodnutiami, ktorými odobrili postup Okresného úradu Prešov v súvislosti s vydaním oznámenia č. Vo 3/2020/LUS z 22. júna 2020 a ktoré sú podľa názoru sťažovateľky celkom zjavne v rozpore so zákonom, porušili jej práva označené v ústavnej sťažnosti.

5. Sťažovateľka v ústavnej sťažnosti poukazuje na skutočnosť, že vo vzťahu k obchodnej spoločnosti SLOVENKA VRANOV, spol. s r.o., ako účastníčke kúpnej zmluvy z 25. júna 1996, na podklade ktorej prebiehalo konanie o povolenie vkladu vlastníckeho práva na Okresnom úrade Vranov nad Topľou pod č. [REDAKOVANÉ], bola nariadená dodatočná likvidácia majetku zisteného po výmaze obchodnej spoločnosti z obchodného registra. Obchodnej spoločnosti SLOVENKA VRANOV, spol. s r.o., bol ustanovený likvidátor, ktorý má vykonávať činnosť v jej mene, a teda právna subjektivita obchodnej spoločnosti SLOVENKA VRANOV, spol. s r.o., sa obnovila. Aj s poukazom na uvedené je tak rozhodnutie Okresného úradu Vranov nad Topľou č. [REDAKOVANÉ] z 31. júla 2019 o zastavení konania podľa § 30 ods. 1 písm. c) Správneho poriadku v rozpore so zákonom.

6. Ďalej argumentuje, že rozhodnutie Okresného úradu Vranov nad Topľou č. [REDAKOVANÉ] z 31. júla 2019 je vo vzťahu k sťažovateľke nulitným právnym aktom. Na túto skutočnosť mali podľa názoru sťažovateľky konať súdy prihliadať *ex offi*, čo sa však v danom prípade nestalo, čím taktiež došlo k porušeniu sťažovateľkou namietaných práv.

7. V závere ústavnej sťažnosti sťažovateľ tvrdí, že Okresný úrad Vranov nad Topľou svojím rozhodnutím č. [REDAKOVANÉ] z 3. júla 1997 povolil vklad vlastníckeho práva do katastra nehnuteľností na základe kúpnej zmluvy z 25. júna 1996 v prospech obchodnej spoločnosti SLOVENKA VRANOV, spol. s r.o., ako kupujúcej. Ku dňu podania tejto ústavnej sťažnosti

neexistuje žiadne právoplatné rozhodnutie všeobecného súdu, ktoré by ako jediné bolo spôsobilé byť podkladom na vykonanie zmeny tohto zápisu vlastníckeho práva v katastri nehnuteľností.

8. Z obsahu ústavnej sťažnosti vyplýva aj nesúhlas sťažovateľky s právnym názorom správneho súdu vysloveným v jeho rozhodnutí č. k. PO-6S/57/2020-95 z 15. februára 2024, v zmysle ktorého mala proti rozhodnutiu okresného úradu č. [REDAKOVANÉ] z 31. júla 2019 podať žalobu opomenutého účastníka a následne namietat' správnosť záverov vyplývajúcich z uvedeného rozhodnutia.

III.

Predbežné prerokovanie ústavnej sťažnosti

9. Podstatou ústavnej sťažnosti je namietané porušenie základného práva vlastniť majetok (čl. 20 ods. 1, 4 a 5 ústavy, čl. 11 ods. 1 listiny, čl. 1 ods. 1 dodatkového protokolu a čl. 17 ods. 1 charty) a práva na spravodlivý proces (čl. 46 ods. 1 ústavy a čl. 6 ods. 1 dohovoru) napadnutým rozsudkom najvyššieho správneho súdu označeným v záhlaví tohto uznesenia.

III.1. K namietanému porušeniu základného práva na súdnu a inú právnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 ústavy a práva na spravodlivý proces podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru:

10. Ústavný súd zásadne nie je oprávnený preskúmať a posudzovať právne názory všeobecného súdu. Úloha ústavného súdu sa obmedzuje na kontrolu zlučiteľnosti účinkov interpretácie a aplikácie práva s ústavou, prípadne medzinárodnými zmluvami o ľudských právach a základných slobodách (III. ÚS 391/09). Ústavný súd za protiústavné považuje tie rozhodnutia, ktorých odôvodnenie je úplne odchylné od veci samej alebo extrémne nelogické so zreteľom na preukázané skutkové a právne skutočnosti (IV. ÚS 150/03, I. ÚS 301/06). Rovnako o takýto stav ide aj vtedy, ak závery, ktorými sa všeobecný súd vo svojom rozhodovaní riadil, by zásadne popreli účel a význam zákonného predpisu (I. ÚS 352/06).

11. Rozsudok najvyššieho správneho súdu, ktorý konal a rozhodoval ako súd kasačný, nemožno hodnotiť izolovane, ale iba v kontexte rozsudku, ktorý predchádzal jeho vydaniu. Vzhľadom na uvedené ústavný súd pristúpil v súvislostiach k preskúmaniu nielen napadnutého rozsudku najvyššieho správneho súdu, ale aj rozsudku správneho súdu, ktorý predchádzal jeho vydaniu, a konštatuje, že nedostatky ústavnoprávnej relevancie vo veci sťažovateľky nezistil.

12. V danom prípade správny súd rozsudkom sp. zn. PO-6S/57/2020 z 15. februára 2024 zamietol žalobu sťažovateľky o preskúmanie oznámenia Okresného úradu Prešov č. Vo 3/2020/LUS z 22. júna 2020, ktorým Okresný úrad Prešov upovedomil sťažovateľku o vybavení jej odvolania oznámením bez vydania rozhodnutia. Odvolanie sťažovateľka podala proti rozhodnutiu Okresného úradu Vranov nad Topľou č. [REDAKOVANÉ] z 31. júla 2019, ktorým bolo konanie vedené na Okresnom úrade Vranov nad Topľou pod č. [REDAKOVANÉ] podľa § 30 ods. 1 písm. c) Správneho poriadku zastavené. V odôvodnení rozsudku správny súd uviedol, že v prípade napadnutého oznámenia nejde o druhostupňové rozhodnutie vo vzťahu k rozhodnutiu o zastavení konania. Z uvedeného dôvodu sa súdny prieskum obmedzil na preskúmanie záverov vyplývajúcich z oznámenia Okresného úradu Prešov o neprípustnosti odvolania. Podľa § 30 ods. 2 Správneho poriadku proti rozhodnutiu o zastavení konania podľa odseku 1 písm. b), c), f), g) a h) sa nemožno odvolať. V danom prípade odvolanie sťažovateľky smerovalo proti rozhodnutiu Okresného úradu Vranov nad Topľou, ktorým bolo zastavené konanie podľa § 30 ods. 1 písm. c) Správneho poriadku, odvolanie teda smerovalo

proti rozhodnutiu, proti ktorému možnosť podať odvolanie zákon výslovne vylučuje. Okresný úrad Prešov po tom, čo mu bolo predložené odvolanie sťažovateľky proti rozhodnutiu Okresného úradu Vranov nad Topľou, vydal list, v ktorom zrekapituloval dovtedajší priebeh administratívneho konania, jeho výsledky a skonštatoval, že podané odvolanie je v zmysle Správneho poriadku neprípustné a nemá vplyv na právne účinky rozhodnutia Okresného úradu Vranov nad Topľou o zastavení konania a tento list doručil sťažovateľke. Správny súd dospel k záveru, že uvedenému postupu Okresného úradu Prešov niet čo vytknúť.

13. Najvyšší správny súd sa po posúdení námietok uvedených v kasačnej sťažnosti (zhodnými s námietkami uvedenými v ústavnej sťažnosti, pozn.) v napadnutom rozsudku stotožnil so záverom správneho súdu uvedeným v rozsudku sp. zn. PO-6S/57/2020 z 15. februára 2024, a teda že odvolanie proti rozhodnutiu Okresného úradu Vranov nad Topľou č. [REDAKOVANÉ] z 31. júla 2019 je neprípustné. Kasačný súd v odôvodnení napadnutého rozsudku uviedol, že správny súd rozhodol vecne správne, ak žalobu sťažovateľky zamietol ako neprípustnú podľa § 190 Správneho súdneho poriadku (ďalej len „SSP“).

14. Pokiaľ sťažovateľka tvrdí, že v danom prípade bolo odvolanie proti rozhodnutiu Okresného úradu Vranov nad Topľou č. [REDAKOVANÉ] z 31. júla 2019 prípustné, s poukazom na skutočnosť, že rozhodnutie trpí vadou spôsobenou postupom Okresného úradu Vranov nad Topľou, ktorý so sťažovateľkou nekonal, a to aj napriek tomu, že bola účastníčkou konania č. [REDAKOVANÉ], meritórne vo veci nerozhodol a rozhodnutie jej nedoručil, k tomu ústavný súd uvádza, že túto námietku sťažovateľky považuje za neopodstatnenú. Správny poriadok v § 30 upravuje otázku prípustnosti odvolania proti rozhodnutiu o zastavení konania. Z uvedeného znenia § 30 ods. 2 Správneho poriadku okrem iného vyplýva, že odvolanie nie je prípustné proti rozhodnutiu o zastavení konania podľa § 30 ods. 1 písm. c) Správneho poriadku, tak ako tomu bolo v danom prípade. Na uvedenom závere nič nemení ani potenciálna, sťažovateľkou načrtnutá existencia pochybenia na strane správneho orgánu, ktorý v administratívnom konaní rozhodol o zastavení konania. V danom prípade totiž zákon ponúka iné efektívne prostriedky nápravy, ktoré mohla sťažovateľka využiť na ochranu svojich práv, a to konkrétne správnu žalobu opomenutelného účastníka konania podľa § 179 SSP. Práve prostredníctvom žaloby opomenutého účastníka konania sa sťažovateľka mohla legálnou cestou domáhať doručenia rozhodnutia Okresného úradu Vranov nad Topľou č. [REDAKOVANÉ] z 31. júla 2019 a následne prostredníctvom správnej žaloby podľa § 177 SSP namietat správnosť záverov správneho orgánu, na základe ktorých tento zastavil konanie.

15. Vo vzťahu k ďalším námietkam sťažovateľky predneseným v ústavnej sťažnosti ústavný súd uvádza, že tieto smerovali do oblasti skutkového a právneho preskúmania okolností, ktoré tvorili odôvodnenie rozhodnutia Okresného úradu Vranov nad Topľou č. [REDAKOVANÉ] z 31. júla 2019 o zastavení konania, ktoré nebolo predmetom prieskumu kasačného súdu, a teda ani predmetom prieskumu ústavného súdu. S poukazom na uvedené sa ústavný súd týmito námietkami nezaoberal.

16. Ústavný súd v odôvodnení napadnutého rozsudku najvyššieho správneho súdu nevidel také nedostatky, ktoré by po prípadnom prijatí ústavnej sťažnosti na ďalšie konanie oprávňovali k vysloveniu záveru o porušení sťažovateľkou označeného práva. Podľa jeho názoru napadnutý rozsudok nie je možné považovať za arbitrárny, teda taký, ktorý by bol založený na právnych záveroch nemajúcich oporu v zákone, resp. popierajúcich podstatu, zmysel a účel v predmetnom

konaní aplikovaných ustanovení zákona. Z ústavnoprávného hľadiska preto nie je dôvod na spochybnenie záverov napadnutého rozsudku.

17. Skutočnosť, že sťažovateľka sa s právnym názorom najvyššieho správneho súdu nestotožňuje, nestačí na prijatie záveru o jeho zjavnej arbitrárnosti. Aj stabilná rozhodovacia činnosť ústavného súdu (II. ÚS 4/94, II. ÚS 3/97, I. ÚS 204/2010) rešpektuje názor, podľa ktorého nemožno právo na súdnu ochranu stotožňovať s procesným úspechom vo veci.

18. Keďže ústavný súd nezistil možnosť porušenia sťažovateľkou označených práv napadnutým rozsudkom najvyššieho správneho súdu, ústavnú sťažnosť v časti smerujúcej proti namietanému porušeniu základného práva na súdnu a inú právnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 ústavy a práva na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru napadnutým rozsudkom najvyššieho správneho súdu odmietol podľa § 56 ods. 2 písm. g) zákona č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) z dôvodu jej zjavnej neopodstatnenosti.

III.2. K namietanému porušeniu čl. 20 ods. 1, 4 a 5 ústavy, čl. 11 ods. 1 listiny, čl. 1 ods. 1 dodatkového protokolu a čl. 17 ods. 1 charty:

19. V súvislosti s namietaným porušením základného práva vlastniť majetok (čl. 20 ods. 1, 4 a 5 ústavy, čl. 11 ods. 1 listiny, čl. 1 ods. 1 dodatkového protokolu a čl. 17 ods. 1 charty) ústavný súd konštatuje, že sťažovateľkou namietané porušenie uvedeného hmotného práva je spojené s porušením jej práv procesnej povahy vzhľadom na to, že sú obsahovo prepojené. Keďže porušenie procesných práv sťažovateľky ústavný súd nezistil, napadnutými rozsudkom najvyššieho správneho súdu nedošlo ani k porušeniu jej hmotných práv.

20. Na základe uvedeného ústavný súd dospel k záveru, že v okolnostiach danej veci nič nesignalizuje, že by napadnutým rozsudkom najvyššieho správneho súdu malo dôjsť k porušeniu sťažovateľkou označených práv tak, že by to umožňovalo vysloviť ich porušenie po prípadnom prijatí ústavnej sťažnosti na ďalšie konanie, a preto ústavný súd v súlade s § 56 ods. 2 písm. g) zákona o ústavnom súde ústavnú sťažnosť sťažovateľky v tejto časti ako zjavne neopodstatnenú odmietol.

21. Vzhľadom na odmietnutie ústavnej sťažnosti v celom rozsahu bolo bez právneho významu rozhodovať o ďalších návrhoch sťažovateľky obsiahnutých v petite jej ústavnej sťažnosti, keďže rozhodovanie o nich je podmienené vyslovením porušenia základného práva alebo slobody, k čomu v tomto prípade nedošlo.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu ústavného súdu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 2. júna 2026

Libor Duľa
predseda senátu